

Wágner Sándor Munkája: Lomnic Társasüdülő

Ez a ház apám, Wágner Sándor építésvezetésével épült a Svábhegyen, 1940 körül [A képen az 1939-ben épült Lomnic társasüdülő látható, amelynek tervezője Szőke Imre, kivitelezője Wágner Sándor volt. -- A szerk.].

Apám egészen addig alkalmazásban volt, ameddig a nagy válságban az Ast Ede és Társai cég tönkre nem ment. Utána önálló lett. Ő építette a Corvin mozit, a Városkapu üzletházat [akkor: Fenyves Áruház] és az Urániát is. Épített ezenkívül hidat (Tiszaug), síremléket (Schossberger mauzóleum a Kerepesi temetőben), lakóházakat a Svábhegyen.

Az egyik munkájáért kapott hat lakást egy Pipiske úton újonnan épült házban, és ebből négyet eladtunk. Az egyiket én adtam el. Jött egy Spitzer nevű vevő, hogy megveszi az egyik lakást. Elmondtam neki, hogy milyen negatívumok vannak a ház körül. Erre elment. Aztán mégis visszajött. Ötször jött vissza, és a végén mégis megvette. Apám közben rettenetesen összeszidott, hogy miért kellett megmondani a negatívumokat. Jött egy másik vevő, akinek a Petőfi Sándor utcában volt gyermekruha-szalonya, és szó nélkül aláírta apámmal a szerződést. Három hónap múlva beperelte apámat ezek miatt a hátulütők miatt, amiket apám nem mondott el. És Spitzer ment el tanúskodni apám mellett, hogy még a gyerek is megmondta. Én már tizenkét évesen tudtam, hogy nem szabad félrevezetni a partnert. Inkább vállalni kell a vitát, de félrevezetni nem szabad.